

GOTUJĄCY (3) *part praes act*

gotujący (2), **gotując** (1); gotujący *Mącz, CzechEp*; gotując *OpecŻyw*.

o jasne.

sg m N gotujący (2). ◇ pl A m pers gotując (1).

Sł stp s.v. gotować, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. gotować.

Czyniący zdatnym do użytku (3) :

Wyrażenie: »drogę gotujący« (1): Bo Ian tylko był przyiaćiel oblubieńcow/ á nie oblubieniec: był fługá drogę pánu gotuiący/ á nie Pan. CzechEp 305.

a. W funkcji rzeczownika (2) : Instructor, Gotownik/ gotuyący/ przipráwuyący. *Mącz 423a.*

gotujący co (1): widziáles [...] vbieraiące sie ku twému ięciu w zbroię/ zażegaiätz laterny/ gotuiätz broń. OpecŻyw 98v.

Cf GOTOWAĆ, GOTOWNIK

KW